

20 de juny

11.00 am. Em desperto. Com a jove promesa de la dramaturgia catalana contemporània, és important que surti de nit. És clar que si surto de nit, després m'he d'aixecar tard. Considero que les 11 no és excessivament tard, però tampoc excessivament d'hora. És una hora... raonable, no? Sí, sí que ho és, és una hora raonable, segur (sona com a justificació però no ho és: una jove promesa de la dramaturgia catalana contemporània no es justifica mai.)

11.05 am. Després de la meva tassa diària de cafè (amarg, sense gens ni mica de sucre), començo el projecte que he autoanomenat de culturalització teatral ràpida. Si vull deixar de ser una jove promesa i esdevenir una jove realitat, he de tenir certs coneixements. Ja ho deia el poeta: per conèixer el present cal entendre el passat. Per tant, he fet un llistat dels dramaturgs catalans i forans (paraula bonica – recordar-la: no empobrir el llenguatge) més importants d'abans i ara i he decidit que llegiré totes les seves obres. Ja vaig per la B. Avui començo Beckett i estic content, perquè com que la majoria d'obres de teatre que va escriure són curtes, acabaré ràpid i podré passar a SB i JMBiJ, que són els que de debò m'interessen (NOTA: anar a veure *Soterrani*, m'encanta JMBiJ, *Nissaga de poder* em va flipar).

11.17 am. Passaré de Beckett, em sembla. Quin avorriment. Els seus personatges només parlen. I no hi passa res! Per què escrivia

obres tan avorrides? Ahir em va passar el mateix amb Arrabal, i abans d'ahir amb Anouil. Per passar a la història del teatre has d'escriure teatre avorrit? (Tema a considerar.)

11.42 am. Ja he anat a comprar els diaris. Com a jove promesa de la dramaturgia catalana contemporània, he d'estar informat del que passa al món diàriament. D'aquesta manera, quan el Teatre Lliure m'encarregui una obra dins el projecte textual d'autoria catalana, no m'agafarà desprevingut i podré escriure una obra socialment compromesa amb el món que m'envolta. Començo, doncs, per *El Periódico*, que té més fotos i passa més bé.

12.48 pm. No hi ha forma que em surti, aquest sudoku. De totes maneres, he tingut una idea: elaborar una obra de teatre a partir de les regles que regeixen els sudokus. D'aquesta manera, arribaré a una obra polièdrica que es podrà llegir des de qualsevol línia de qualsevol pàgina, donant sempre lloc a una mateixa interpretació dels fets. Crec que és interessant i que pot arribar a ser quelcom innovador en el panorama teatral català contemporani. Parlar-ne poc, però, no fos cas que a en SB o a en CB se'ls ocorregués copiar-me. (NOTA: *quelcom* – paraula possible al diari o en el dia a dia, MAI en una obra de teatre, perquè està massa allunyada de la llengua parlada.)

1.37 pm. Sí, sí, sí, la faré. I ja tinc el títol: *Sudoku*. Bo, no? Em sembla molt teatral, amb moltes possibilitats. M'agrada. Vaig a dinar a casa de la mama.

4.32 pm. Ja he dinat i vist *El cor de la ciutat*. M'agradaria tant arribar a ser-ne guionista. Jo faria que la Cinta ressuscités i que en Peris es tornés a enamorar d'ella (és que ja no és el mateix ara que

no hi ha la Minguillón). I que tornés en Quim Gutiérrez (el noi que fa el seu paper ara és massa *sozzo* — *sozzo*: existeix? En tot cas, és una paraula que la gent fa servir i, per tant, com que jo escric en el català que parla la gent, la puc fer servir tranquil·lament). Bé, em tanco a l'escriptori i em poso a escriure l'obra en què estic immers darrerament, *El silenci de l'immigrant*, en la qual plantejo la problemàtica del sentit de l'existència humana en un món en què l'ésser humà ha esdevingut lliure de la tirania de la religió, tot explicat a través dels ulls d'un immigrant del Camerun que arriba a la platja de Lloret un dia d'estiu, quan és plena d'angleses rosses i exuberants. Em sembla que sorprendrà, i espero que serveixi, com a mínim, perquè en SB es fixi en mi i em programi en el proper T6.

7.11 pm. Fragment que he escrit aquesta tarda:

JULIE: Tens set, Mohamed?

(En MOHAMED assenteix lentament sense atrevir-se a alçar la mirada.)

HELEN: Doncs vine a sadollar la teva set!

(La HELEN, la JULIE i la MARGARET s'abalancen damunt d'en MOHAMED i l'empenyen cap als seus pits alternativament.)

Déu n'hi do. Surto *pitant*. En MR, en PM i la VS em deixen anar a la reunió que fan cada setmana de joves dramaturgs en vies de consolidació. Per a mi és un honor que m'hi deixin assistir. Aprenc tant, d'ells! Pocs poden dir que han treballat amb estrelles de la talla de Paco Morán. Ai, faig tard!

9.16 pm. No sé si mai arribaré a fer res. Després de sentir parlar en MR, en PM i la VS, estic ple de dubtes. Ells tenen un discurs elaborat en el qual exposen ben clarament les seves idees al voltant de la creació artística en general i la teatral en concret. Jo no. Serveixo, doncs? Uf, volia anar a teatre però, com que de fet el teatre m'avorreix, decideixo no anar-hi, ja hi aniré un altre dia. Me'n vaig a emborratxar.

2.37 am. Uf, tot em balla. Me'n vaig al llit. Demà m'espera un altre dia dur.